

[Udenrigsministeren]

ordnering, overvågning og opfølgning af resultaterne.

FN's miljøprogram, UNEP, der bl.a. har til opgave at koordinere miljøprogrammer inden for FN-systemet, kan ifølge sagens natur ikke forestå den centrale koordination. Det viser erfaringen. Men mere afgørende er, at det ville være i strid med selve grundideen om dels den integrerede behandling af miljø og udvikling og dels den decentraliserede gennemførelse heraf. Af samme grund ville det også være forkert at forsøge at overdrage denne opgave til UNDP.

Imidlertid kan der være et behov for at styrke UNEP og flere af de øvrige FN-organer, sådan at de kan yde en mere effektiv indsats inden for deres respektive ansvarsområder, og dér kunne FN's økonomiske og sociale råd, det såkaldte Ecosoc, være en mulighed som en central koordineringsinstans, men Ecosoc har hidtil ikke været et tilstrækkelig slagkraftigt policyorgan.

Der er imidlertid tanker om at oprette en slags, som det hedder, Sustainable Development Board under FN's generalsekretær. Det er et forslag, som nu er taget op til seriøs overvejelse bl.a. i EF-kredsen, og den danske regering har en åben holdning hertil. Det afgørende må være at vælge det forum, der mest effektivt kan føre konferencens resultater ud i livet. Ideen om et sådant Sustainable Development Board harmonerer jo med Brundtlandrapportens grundfilosofi, men der er en række andre faktorer, som også må tages i betragtning. Vi kender for øvrigt heller ikke endnu den nye generalsekretærs holdning til forslaget, ligesom udviklingslandenes holdning heller ikke er klart.

Endelig skal der tages stilling til, hvilken finansiel mekanisme der skal administrere de nye og additionelle midler, der bliver tilvejebragt under UNCED-processen. Skal der oprettes en ny fond eller måske flere nye fonde, eller skal styringen ske gennem eksisterende fondes udviklingsprogrammer? Fra dansk side ønsker vi at undgå skabelsen af nye institutioner og mekanismer. Derfor er vi på linje med andre donorlande indstillet på at benytte den såkaldte Globale Miljøfacilitet, GEF, der fungerer under Verdensbanken, i et nært samarbejde med FN's udviklingsprogram, UNDP, og FN's miljøprogram, UNEP. Blandt donor-

landene er der tillid til Den Globale Miljøfacilitet og Verdensbankens administration. Det vil derfor lette mulighederne for at skaffe finansielle bidrag, hvis man satser på denne konstruktion.

Men vi er opmærksomme på, at der især fra flere udviklingslande er et ønske om at justere eller revidere administrationen af Den Globale Miljøfacilitet. Det ønske kan vi støtte, bl.a. for at sikre en større sammenhæng mellem på den ene side de udviklings- og miljøpolitiske beslutninger, der bliver truffet i Rio senere, og på den anden side den udbetalingspolitik, der bliver ført i Den Globale Miljøfacilitet. Man skulle herved kunne tilgodese både faglige hensyn og udviklingslandenes særlige interesse i øget medindflydelse.

Det vil også være nødvendigt at få flere områder omfattet af Den Globale Miljøfacilitet. Udviklingslandene har med en vis ret været kritiske over for faciliteten, fordi prioritetsområderne kun er de globale miljøspørgsmål, altså f.eks. klima og ozon, og det er ting, der optager den industrialiserede verden. Regeringen vil være positiv over for en udvidelse af Den Globale Miljøfacilitets anvendelsesområde.

Overførslen af finansielle midler er et vigtigt led i forhandlingerne, fordi udviklingslandene må have flere midler til rådighed, hvis der skal gennemføres en bæredygtig global udviklingsproces, og flere lande har allerede givet tilsagn, hvilket er positivt, men hvad der er mindst lige så vigtigt er, at forberedelsesprocessen har ført til en voksende global ansvarlighed for klodens ressourceforvaltning. Alle lande har erkendt, at de har et fælles, men samtidig differentieret ansvar. Ethvert land må påtage sig at gennemføre en bæredygtig udviklingsproces. Udviklingslandene skal bistås i processen både teknologisk og finansielt i det globale partnerskab, som er nødvendigt, hvis vi sammen skal møde næste århundredes udfordringer.

UNCED-processen er en enestående lejlighed til at få skabt ansvarlighed og troværdighed i vore relationer til udviklingslandene, og det er en chance, der bør udnyttes positivt.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

FN's konference om miljø og udvikling vil i et miljøpolitisk perspektiv på flere måder blive en skelsættende begivenhed. Konferencen fokuserer på sammenhængen mellem miljø og